

Geachte leden van de gemeenteraad,

Mijn naam is Aad van den Heuvel en ik ben vrijwilliger bij de Wildopvang Delft. Een wildopvang is feitelijk een ziekenhuis en revalidatiecentrum voor in het wild levende dieren. Waarom is zo'n opvang nodig? Waarom laten we de natuur niet zijn gang gaan?

Het antwoord is simpel. Omdat de meeste wilde dieren die we opvangen acuut in de problemen zijn gekomen door menselijk ingrijpen in de natuur. Aanrijdingen in het verkeer, botsingen met ramen of hoogspanningskabels, verstrikt raken in zwerfvuil, netten en draden, om maar eens wat te noemen. Wat heeft dat nog met de natuur te maken?

In 2018 heeft de Wildopvang Delft 113 dieren uit de gemeente Midden-Delfland opgevangen. Hiervan zijn er 49 door dierenambulances bij ons gebracht en 64 direct door inwoners. Zo hebben wij in 2018 een blauwe reiger binnengekregen uit Den Hoorn die tegen een vrachtwagen was aangevlogen. Uit Schipluiden hebben wij een aantal zieke egels opgevangen. Uit Maasland kregen we in 2018 een volwassen wilde eend binnen die vast had gezeten in een parkeergarage en gewond was. En zo kan ik nog een hele tijd doorgaan.

De kwaliteitseisen voor het mogen opvangen en verzorgen van in het wild levende dieren zijn, terecht, hoog en wettelijk goed geregeld. Zo moeten er geschoolde diervverzorgers in dienst zijn en moet het gebouw aan diverse regels voldoen. U kunt zich voorstellen dat dit veel geld kost. Alles bij ons gaat zo sober en doelmatig mogelijk. Lonen zijn laag en waar we kunnen besparen doen we dat. Er is zo'n 150.000 euro per jaar nodig om de opvang open te kunnen houden. Omgerekend zo'n 45 euro per opgevangen dier. Wie wel eens bij een dierenarts is geweest, weet dat dit een koopje is.

Bij wet is niet geregeld wie er voor de opvang van in het wild levende dieren moet betalen. Ons eigen vermogen is nu bijna uitgeput en de inkomsten uit giften en donaties zijn bij lange na niet voldoende om open te kunnen blijven. Op andere plekken in het land kunnen wildopvangen blijven bestaan, omdat gemeentes financieel bijdragen. De gemeentes Amsterdam en Rotterdam dragen bijvoorbeeld substantieel bij aan de wildopvangcentra in hun gemeentes. In geval van kleinere gemeentes, worden de lasten voor wildopvang doorgaans gezamenlijk gedragen door meerdere gemeentes. U heeft hier het voorbeeld van de wildopvang in Krommenie van gezien in de bijlage bij de brief die we u in oktober hebben opgestuurd. Ook de vogelopvang in Soest kan blijven bestaan dankzij financiële ondersteuning door vijf gemeentes. Voor de Wildopvang Delft zijn hier helaas nog geen afspraken over.

Dit model werkt alleen voor de Wildopvang Delft als alle gemeentes in het dekkingsgebied gaan meedoen. Ik wil u, de raad en het college, om hulp vragen hierbij. Het aantal dieren opgevangen uit Midden Delfland is redelijk stabiel, rond de 100 per jaar. Dit komt overeen met circa 4.500 euro opvangkosten per jaar. Kunt u dit bedrag voor wildopvang opnemen in uw voorliggende begroting voor 2020?

U zult zich misschien afvragen of dit relatief kleine bedrag dan het verschil maakt voor de Wildopvang Delft? Ja, want zo laat u de omringende gemeentes zien dat Midden Delfland bereid is om te helpen en roept u impliciet de andere gemeentes op om dit ook te doen. Gemeente Schiedam heeft ons deze vorm van hulp al aangeboden en ook in enkele andere gemeentes lijkt iets in beweging te komen. Mogen we ook op u rekenen?